

TUO-10 Nikkola Maarit(UM)

27.05.2016
JULKINEN

Asia

Uudistettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin sisämarkkinoille julkisten hankintojen alalla sekä unionin tavaroiden ja palvelujen kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille pääsyä koskevia neuvotteluja tukevista menettelyistä (julkisten hankintojen vastavuoroisuusasetus).

Kokous

U/E/UTP-tunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

U-jatkokirjeen tavoitteena on antaa eduskunnalle tilannekatsaus uudistetun julkisia hankintoja koskevan asetusehdotuksen käsittelystä ja sisällöstä.

Komissio antoi 29.1.2016 uudistetun asetusehdotuksen COM(2016) 34 final. Se on parannettu versio alkuperäisestä asetusehdotuksesta COM(2012) 124, josta on keskusteltu Euroopan parlamentissa ja neuvostossa saamatta käsittelyä päätökseen jäsenmaiden enemmistön vastustuksen vuoksi.

Keskustelut uudistetusta asetusehdotuksesta jatkuvat tällä hetkellä neuvoston kaupallisten kysymysten työryhmässä.

Suomen kanta

Vuonna 2012 eduskunnalle annetun U-kirjeen (U 54/2012 vp.) pohjalta määritellyt Suomen kannat ovat pääosin edelleen perusteltuja.

Vuonna 2012 määritellyn kannan mukaisesti (U 54/2012 vp.) Suomi suhtautui alkuperäiseen asetusehdotukseen varauksellisesti ja vastusti jatkotyötä ko. ehdotuksen pohjalta. Alkuperäisen asetusehdotuksen katsottiin lisäävän hallinnollista taakkaa ja kuluja. Se olisi monimutkaistanut hankintalakia ja olisi saattanut aiheuttaa ennalta arvaamattomia sekä haitallisia seuraamuksia eurooppalaisille yrityksille. Myös kolmansien maiden vastatoimenpiteet olisivat voineet tulla kyseeseen eli julkisten hankintojen markkinat olisivat pikemminkin sulkeutuneet kuin avautuneet. Vaikka uudessa asetusehdotuksessa on pyritty ratkaisemaan jäsenmaiden aiemmissa käsittelyissä esiin tuomia epäkohtia, se ei poista edellä mainittuja huolenaiheita.

Vuonna 2012 määritellyn kannan mukaisesti (U 54/2012 vp.) Suomi edellyttää, mikäli asian käsittely etenee, että säännökset ovat mahdollisimman yksinkertaiset ja selkeät sekä toimet hallinnollisesti mahdollisimman kevyet. Etenkin keskeisten käsitteiden tulisi olla selkeät. Lisäksi olisi pyrittävä sellaisiin ratkaisuihin, jotka eivät haittaa EU-yritysten osallistumista EU:ssa käytäviin tarjouskilpailuihin.

Suomi suhtautuu varauksellisesti tammikuussa 2016 annettuun komission uudistettuun asetusehdotukseen. Vaikka se on alkuperäistä asetusehdotusta ja siihen sisältyviä muutosehdotuksia parempi, se herättää edelleen huolenaiheita. Ne liittyvät erityisesti hankintayksiköiden ja yritysten hallinnolliseen taakkaan, eurooppalaisten yritysten asemaan, teknis-juridisiin kysymyksiin ja ylipäättään siihen, tarvitaanko asetusehdotusta lainkaan.

Pääasiallinen sisältö

Ehdotuksen tavoitteet

Uudistetun asetusehdotuksen tavoitteet ovat samat kuin alkuperäisessä asetusehdotuksessa. Tavoitteena on parantaa edellytyksiä, joilla EU:n yritykset voisivat kilpailla julkisista hankinnoista kolmansissa maissa. Monet EU:n kauppakumppanit käyttävät erilaisia rajoittavia hankintakäytäntöjä ja kotimaisuutta suosivia toimia. Ne ovat myös haluttomia avaamaan laajamittaisesti julkisia hankintamarkkinoitaan kansainväliselle kilpailulle.

EU on toistaiseksi pitänyt julkisten hankintojen markkinansa avoimina kansainväliselle kilpailulle, eikä ole säännellyt ulkomaisten yritysten, tavaroiden tai palvelujen pääsyä markkinoille. Asetuksen kautta kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsyä EU-alueen julkisiin hankintoihin voitaisiin rajoittaa, mikäli kyseiset maat eivät tarjoa EU:n yrityksille riittävää pääsyä omille julkisten hankintojen markkinoilleen.

Ehdotuksen soveltamisala

Uutta asetusta sovellettaisiin tiettyjen EU-hankintayksiköiden tavara- ja palveluhankintoihin, rakennustöiden ja –urakoiden toteuttamiseen sekä käyttöoikeusurakoita ja palveluja koskevien käyttöoikeussopimusten tekoon. Kyseeseen tulisivat hankintasopimukset, jotka kuuluvat direktiivien 2014/23/EU, 2014/24/EU ja 2014/25/EU soveltamisalaan. Puolustus- ja turvallisuushankinnat rajataan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Asetusehdotuksen soveltamisesta on vapautettu tavarat ja palvelut, jotka ovat peräisin vähiten kehittyneistä maista (EU N:o 978/2012) tai tietyistä kehitysmaista (EU N:o 978/2012). Myös tarjouksia tekevät EU:hun sijoittuneet pienet ja keskisuuret yritykset on vapautettu asetuksen soveltamisesta komission suosituksen (EUVL L 124, 20.5.2003 s. 36) mukaisesti.

Uudistettu asetusehdotus koskee vain niitä julkisia hankintoja, joiden osalta EU:lla ja kolmannella maalla ei ole sitoumuksia kansainvälisissä sopimuksissa kuten Maailman kauppajärjestön (WTO, World Trade Organization) julkisia hankintoja koskevassa sopimuksessa (Agreement on Government Procurement, GPA) tai kahdenvälisissä vapaakauppasopimuksissa.

Komission suorittama tutkimus

Komissio voi käynnistää tutkimuksen sen selvittämiseksi, onko kolmas maa käyttänyt tai ylläpitänyt rajoittavia tai syrjiviä hankintatoimenpiteitä tai –menettelyjä julkisissa hankinnoissaan, jotka olisivat kohdistuneet eurooppalaisiin tarjoajiin. Komissio voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kiinnostuneiden osapuolten taikka jäsenvaltion pyynnöstä käynnistää tutkimuksen. Tutkimuksen käsittelyaikaa on lyhennetty edellisestä esityksestä enintään 12 kuukauteen. Myös tutkintamenettelyjä on selkeytetty ja yksinkertaistettu.

Jos komission tekemän tutkimuksen perusteella todetaan, että kolmas maa käyttää edellä mainittuja syrjiviä toimia, komissio käy neuvotteluja ko. maan kanssa. Jos kolmas maa ei tee riittäviä oikaisevia toimenpiteitä asiassa, komissio voi ryhtyä asetuksen mukaisiin toimenpiteisiin ja se voi ottaa käyttöön hinnankorotusrangaistuksen, joka kohdistuisi ko. kolmanteen maahan tai sen tiettyyn alueeseen tai vaikkapa kaupunkiin tai kuntaan. Tutkinnasta tehtävä loppuraportti olisi julkinen. Komissiolla olisi mahdollisuus halutessaan tietyissä tapauksissa keskeyttää tutkimukset ja neuvottelut.

Komissio on korostanut, että sen tarkoitus olisi käyttää asetusta lähinnä ns. vipuvoimana tai painostuskeinona kansainvälisissä sopimusneuvotteluissa vaikkapa markkinoillepääsystä sovittaessa esimerkiksi USA:n ja Japanin kanssa. Komission ensisijaisena tarkoituksena ei olisi asetuksen mahdollistaman rangaistustoimenpiteen eli hinnankorotusrangaistuksen käyttöönotto. Kyseessä on kuitenkin EU-säädös, joka voimaantultuaan antaisi komissiolle tosiasiallista valtaa vaikuttaa asetuksen mahdollistamilla toimenpiteillä eurooppalaisten yritysten sekä julkisten hankintayksikköjen toimintaan.

Hinnankorotusrangaistus

Uudessa asetusesityksessä komission aiemmin esittämä tarjousten pakollinen hylkääminen on nyt vaihtunut hinnankorotusrangaistukseksi, mikä komission mukaan pitäisi eurooppalaiset julkisten hankintojen markkinat avoimena kolmansista maista tuleville tarjoajille.

Uudistettu asetusehdotus koskee yli 5 miljoonan euron tarjouskilpailuja julkisissa hankinnoissa, joissa yli 50 % tarjouksen kokonaisarvosta on alkuperältään eurooppalaisia yrityksiä syrjivästä kolmannesta maasta.

Komission asettama hinnankorotusrangaistus (enintään 20 % tarjouksen kokonaishinnasta) voi kohdistua eurooppalaisia yrityksiä syrjivään maahan tai vain sen tiettyyn alueeseen kuten osavaltioon tai vaikkapa kaupunkiin tai kuntaan. Hankintayksikkö lisää hinnankorotuksen ennen tarjousten vertailua hinnankorotustoimenpiteiden kohteena olevaan tarjoukseen. Jos tästä huolimatta edellä mainittu tarjous voittaisi tarjouskilpailun, hinnankorotus vähennettäisiin lopullisesta kauppasummasta.

Hinnankorotusrangaistuksen kohteeksi voi siis joutua eurooppalaisen viranomaisen järjestämään julkiseen hankintakilpailutukseen osallistuva kolmannesta maasta peräisin oleva tarjoaja (taloudellinen toimija, joka voi olla yritys) ellei se voi asiakirjoin osoittaa, että vain alle 50 % sen tarjouksen kokonaisarvosta muodostuu tavaroista ja palveluista, jotka ovat peräisin hinnankorotusrangaistuksen kohteena olevasta kolmannesta maasta.

Hinnankorotuksen kohteeksi joutuvat myös kaikki tarjoukset, joissa tarjotaan kolmannesta maasta peräisin olevia tavaroita tai palveluja kun niiden arvo ylittää yli 50 % tarjouksen kokonaishinnasta. Tämä koskee esimerkiksi niitä eurooppalaisia tarjoajayrityksiä, jotka eivät ole pieniä tai keskisuuria yrityksiä. Nämä tarjoajayritykset, jotka sisällyttävät tarjoukseensa kolmansista maista peräisin olevia tavaroita, palveluja, varaosia, raaka-ainetta tms. tai käyttävät alihankkijoinaan kolmansien maiden yrityksiä, saattaisivat joutua kärsimään hinnankorotusrangaistuksesta. Uudistettu asetusehdotus ei ota huomioon yritysten globaaleja toimitusketjuja. Hinnankorotusrangaistus koskisi välillisesti myös niitä eurooppalaisia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka toimivat tarjoajayritysten alihankkijoina.

Hinnanoikaisutoimenpidettä soveltaessaan hankintaviranomainen pyytää tarjoukseen liittyvien tavaroiden ja palvelujen alkuperän osalta tiedot tarvittaessa lisäasiakirjoin tarjoajalta. Tarjouskilpailun voittajaa on aina pyydettyä toimittamaan yksityiskohtaisempaa tietoa toimitettavien tavaroiden ja palvelujen alkuperästä. Todistustaakka tarjouksen sisältämien tavaroiden ja palvelujen alkuperän osoittamisesta on käännetty uudistetussa esityksessä hankintayksiköltä tarjoajalle. Hankintaviranomaisista vain tietyt jäsenmaiden ilmoittamat ja komission lopulta päättämät hankintayksiköt joutuisivat hankinnoissaan ottamaan huomioon hinnanoikaisutoimenpiteet. Näin ollen pienikokoisten ja vähäresurssisten hankintayksiköiden ei tarvitsisi huomioida hinnankorotustoimenpiteitä hankinnoissaan.

Uudistettu asetusehdotus sisältää myös poikkeuksia hinnanoikaisutoimenpiteiden osalta silloin kuin saatavilla ei ole EU:sta peräisin olevia ja/tai sitoumusten piiriin kuuluvia tavaroita tai palveluja, jotka täyttäisivät hankintaviranomaisen vaatimukset tai jos hinnanoikaisutoimenpiteet nostaisivat kohtuuttomasti hankintasopimuksen hintaa tai kustannuksia. Nämä poikkeukset jäisivät viime kädessä hankintaviranomaisen arvioitaviksi.

Asetuksen käyttö

Se, olisiko uudistetulla asetusehdotuksella todellisuudessa positiivista vaikutusta kauppaneuvotteluiden kulkuun jää epävarmaksi. Monet kolmannet maat ovat nimittäin jo WTO:n julkisia hankintoja koskevan GPA-sopimuksen jäseniä tai EU:lla ja kolmannella maalla on muita kansainvälisiä sitoumuksia kuten esimerkiksi vapaakauppasopimuksia. Komission esittämällä uudistetulla asetusehdotuksella ei voi loukata edellä mainittujen kansainvälisten sopimusten ehtoja.

Nykyinen hankintalaki (348/2007) antaa hankintayksikölle mahdollisuuden, mutta ei velvollisuutta, hylätä kolmannesta maasta kuten esimerkiksi Venäjältä tai Kiinasta tulevan tarjouksen, mikä jo sinänsä vähentää vastavuoroisuusasetuksen vaikutusta tehokkaana neuvotteluaseena. Asetuksen hinnankorotusrangaistus ei voi kohdistua alkuperältään vähiten kehittyneistä maista tai tietyistä kehitysmaista tuleviin tavaroihin tai palveluihin. Se ei voi kohdistua myöskään tarjoajana toimiviin eurooppalaisiin pieniin ja keskisuriin yrityksiin. Näin ollen asetuksen käyttö ns. kauppaneuvottelujen vipuvoimana saattaisi jäädä marginaaliseksi. Kolmansien maiden vastatoimien uhka on myös olemassa, mikä saattaisi vaikeuttaa eurooppalaisten yritysten pääsyä rajoitusten kohteena olevien kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille.

Uudistetun asetusehdotuksen jatkokäsittely

Komission uudistetussa asetusehdotuksessa on vielä monia asioita, jotka vaativat lisäselvitystä. Suomi on toimittanut komissiolle useita kirjallisia kysymyksiä. Näihin ja muiden jäsenmaiden esittämiin kysymyksiin komissio on vastannut suullisesti ja osittain kirjallisesti. Asian käsittely neuvoston kaupallisten kysymysten työryhmässä jatkuu.

Alkuperäistä asetusehdotusta vastustaneiden jäsenmaiden kannat eivät ole olleet yhtä jyrkkiä kuin aiemmin, mutta käsittelyn edetessä ne saattavat muuttua. Yhteiseen lopputulokseen pääsystä ei ole vielä varmuutta.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Asetus annettaisiin Euroopan Unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan (yhteinen kauppapolitiikka) nojalla, jonka mukaan ehdotusta käsitellään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen. Valtioneuvosto on katsonut (U/54/2012 vp), että ehdotus on sen pääasiallisen sisällön osalta lähtökohtaisesti annettu oikealla oikeusperustalla ja on toissijaisuusperiaatteen mukainen. Keskustelua asetuksen oikeusperustasta tullaan vielä käymään EU-tasolla. Koska asetuksella arvioidaan olevan vaikutuksia myös unionin hankintadirektiivien piirissä oleviin hankintamenettelyihin, oikeusperustaa tulee tarkastella vielä lähemmin jatkotyössä.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Alkuperäinen asetusehdotus COM(2012) 124 on ollut vuosina 2013 - 2014 käsiteltävänä Euroopan parlamentin täysistunnossa sekä kansainvälisen kaupan valiokunnassa (INTA) ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa (IMCO), jotka suhtautuivat ehdotukseen myönteisesti. Euroopan parlamentin ehdotukseen tekemistä lukuisista tarkistusehdotuksista huolimatta asiaa ei saatu päätökseen jäsenmaiden enemmistön vastustuksen vuoksi.

Uudistettu asetusehdotus COM(2016) 34 final ei ole ollut Euroopan parlamentin käsittelyssä, eikä parlamenttikäsittelyn ajankohdasta ole tässä vaiheessa tietoa.

Kansallinen valmistelu

Kauppapoliittinen jaosto, kirjallinen käsittely 20.5.-25.5.2016. Uudistetun asetusehdotuksen osalta järjestettiin ulkoasiainministeriön toimesta kuulemistilaisuus viranomaisille ja sidosryhmille 21.3.2016. Ehdotuksesta saadut kirjalliset lausunnot saatiin seuraavilta tahoilta: Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, ympäristöministeriö, valtiovarainministeriö, Valtion yhteishankintayksikkö Hansel, puolustusministeriö, valtioneuvoston kanslia, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK, Suomen Yrittäjät ry, Asianajotoimisto Railas Oy, työ- ja elinkeinoministeriö, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry, Elinkeinoelämän keskusliitto (EK), Kuntaliitto, sisäministeriö, Markkinaoikeus, liikenne- ja viestintäministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, Akava.

Suurin osa lausunnon antaneista viranomaisista ja sidosryhmistä suhtautui uudistettuun ehdotukseen varauksellisesti tai selkeää kantaa ei ollut. Tarjouksen alkuperän selvittämiseen liittyvän todistustaakan siirtymisen hankintayksiköltä yritykselle ei katsottu vähentävän hankintayksikön hallinnollista taakkaa, sillä hankintayksikkö joutuisi käytännössä joka tapauksessa ottamaan huomioon mahdolliset

hinnankorotustoimenpiteet hankintailmoituksissa, hankintamenettelyissä sekä tarjousten vertailussa. Myös valitus asiassa olisi mahdollista. Hinnanoikaisu-toimenpiteiden soveltaminen voisi käytännössä muodostua jopa alkuperäisessä asetusehdotuksessa esitettyä tarjousten hylkäämistä raskaammaksi ja pidemmäksi prosessiksi. Tarjousten vertailu on nykyisen hankintalainsäädännön valossa osoittautunut monimutkaiseksi matemaattiseksi ja oikeudelliseksi toimenpiteeksi, jota uudistetun asetusehdotuksen hinnankorotustoimenpiteet saattaisivat entisestään vaikeuttaa.

Yritysten hallinnollista taakkaa lisäisi tarjouksen alkuperää koskevan todistustaakan siirtyminen yrityksille. Toisaalta tarjoaja voi jo tarjousta tehdessään valmistautua esittämään asiakirjanäyttöä tarjoukseensa sisältyvien tuotteiden ja palvelujen alkuperästä, mikä saattaa säästää aikaa hankintamenettelyvaiheessa, mutta alkuperän selvittäminen ja varmistaminen voi olla vaikeaa ja viedä kohtuuttomasti aikaa. Kun tuotetta on saatavissa useasta paikasta ja sille on olemassa maailmanmarkkinahinta, tarjoaja ei julkiseen tarjouskilpailuun osallistuessaan ja tarjousta tehdessään ole välttämättä vielä sopinut tuotteen myyjän kanssa mistään toimituksesta, vaan ostaa tuotteen myöhemmin. Tällöin tuotteen alkuperää on vaikea määritellä tarjoukseen.

Tavara voi koostua myös tuhansista eri komponenteista, jotka on valmistettu eri puolilla maailmaa (esim. Airbus-lentokone), mikä tekee alkuperän prosentuaalisesta selvittämisestä hankalaa ja kallista. Kulut alkuperän selvittämisestä siirtyvät tuotteen hintaan. Tavara voi sisältää myös IT-palveluja kuten tietokoneohjelmia, ohjelmistojen ylläpitoa ja asiakastuen, jotka voivat sijaita muussa maassa kuin missä tarjoajayritys sijaitsee. Näiden osalta palvelujen alkuperä on vaikea määritellä. Tiettyä projektia tarjoava yritys, joka saattaa käyttää useita kymmeniä tai jopa satoja yrityksiä alihankkijoinaan, joutuu selvittämään myös alihankkijoidensa tuotteiden ja palvelujen alkuperän. Ylipäätään tällaiset alkuperäsäännöt houkuttelevat yrityksiä kiertämään näitä.

Pienet ja keskisuuret yritykset on suljettu pois uudistetun asetusehdotuksen soveltamisalasta. Tämä vähentää näiden yritysten hallinnollista taakkaa varsinkin kun enemmistö Suomen yrityksistä on pk-yrityksiä. Kysymyksiä herätti kuitenkin se, onko asetuksessa mainittu pk-yritysten keinotekoinen suosiminen kuitenkin tehokas tapa parantaa pk-yritysten asemaa? Käytännössä eurooppalaiset pk-yritykset voisivat tarjota julkisissa hankinnoissa noin 20 % kalliimmalla hinnalla kolmansista maista tulevia tavaroja ja palveluja kuin suuremmat EU-yritykset. Menettely saattaisi vaarantaa tarjoajien tasapuolisen kohtelun ja saattaisi nostaa kustannuksia.

Asetuksen käytön tarkoituksenmukaisuutta myös epäiltiin (ks. edellä) ja lausunnoissa tuotiin esiin myös se, että kauppapolitiikan toteuttamisen käytännön ongelmia ei tulisi siirtää hankintayksiköiden vastuulle, joiden ensisijaisena tehtävänä on hankintojen tehokas toteuttaminen ja mahdollisimman edullisten hankintojen tekeminen. Kolmansien maiden markkinoiden avaaminen voitaisiin toteuttaa muilla politiikan toimilla kuin hankintalainsäädäntöä mutkistaen.

Alkuperäisestä asetusehdotuksesta on saatu kirjalliset lausunnot viranomaisilta sekä muilta sidosryhmiltä. Ulkoasiainministeriö järjesti avoimen informaatio- ja kuulemistilaisuuden 2.5.2012. Kansalliset kannat valmisteltiin ulkoasiainministeriön sekä työ- ja elinkeinoministeriön yhteistyönä. Valtioneuvoston kanta on muodostettu EU-asioiden komitean alaisessa kauppapoliittisessa jaostossa 20.6.2012.

Eduskuntakäsittely

Valtioneuvoston kirjelmä (U54/2012) 13.9.2012
Täysistunnon pöytäkirja PTK 81/2012 vp

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Asetus olisi voimaan tullessaan sellaisenaan EU:n jäsenvaltioita sitova. Se liittyy Suomessa julkisia hankintoja koskevaan lainsäädäntöön. Asetus vaikuttaisi EU:n hankintadirektiivien piirissä oleviin hankintamenettelyihin, kuten hankintojen ilmoittamiseen ja tarjousten vertailuun. Se merkitsisi toisaalta aiempaa laajempaa velvollisuutta ottaa huomioon kaikki ETA-alueen ulkopuolelta tulevat julkisia hankintoja koskevat tarjoukset ja toisaalta komission päättämien rajoitustoimien huomioimista hankintamenettelyissä. Asetus saattaa aiheuttaa tarvetta muuttaa kansallisen lainsäädännön kilpailuttamismenettelyjä koskevia muutoksia.

Ahvenanmaan maakunnan hallituksen lausunnon mukaan asetus ei koskettaisi Ahvenanmaata merkittävässä määrin, eikä näin ollen Ahvenanmaan asemaa tarvitse erityisesti ottaa huomioon asetuksen valmistelussa. Ahvenanmaa pidetään kuitenkin informoituna kyseisessä säädösvalmistelussa tapahtuvasta kehityksestä.

Taloudelliset vaikutukset

Uudistetun asetusehdotuksen taloudellisia vaikutuksia on tässä vaiheessa vaikea arvioida. Mahdollisten rajoitusten vaikutus suomalaisiin yrityksiin on epäselvä. Rajoitukset eivät suoraan kohdistu eurooppalaisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, mutta sitä suurempiin eurooppalaisiin yrityksiin ne kohdistuvat. Eurooppalaisiin ja siten myös suomalaisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin rajoitukset saattavat kohdistua välillisesti silloin, kun ne toimivat esimerkiksi EU:n jäsenvaltioiden järjestämissä julkisissa tarjouskilpailuissa tarjoavien yritysten alihankkijoina.

Ehdotettujen menettelyjen arvioidaan lisäävän hankintayksiköiden kuluja. Myös yritysten kulujen arvioidaan lisääntyvän, kun ne tarjouskilpailuissa joutuvat selvittämään tarjoukseensa sisältyvien tuotteiden ja palvelujen alkuperän prosenttiosuuksia.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

-

Asiakirjat

Uudistettu asetusehdotus COM(2016) 34 final.

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Maarit Nikkola/UM, p. 050 342 1839
Markus Ukkola/TEM, p. 029 504 7018

EUTORI-tunnus

EU/2012/0823

Liitteet

Viite

Asiasanat	kauppapolitiikka, julkiset hankinnat
Hoitaa	TEM, UM
Tiedoksi	ALR, EUE, LVM, MMM, OKM, OM, PLM, SM, STM, TULLI, VM, VNK, YM
